

K ÖGL:AL:466.

Krisztvs Születése vtán kilentzvenbe'
(Eggyezernyoltzszázat gondold képzeletbe')
Április holnapnac tizenharmadicán
Im' ezen az napon, Fejérwassárnapján:
Esmét ióizüen öszswe-megszereesztwe
Járvl eléd „Jankó“, hogy geriessen kedwre.

Mindenee előtte két röpirást másolt,
Mellyecet egy Pap s egy Kálomista tákolt,
Esmét az mellyecben Egymást öszsweszidiác,
Wadvl menwén egymás cépébe az Szittyác.
Wégezzetül aztán két kitsi lewéllel
Kinalgattyác Egymást „Szent az Bécesség“-vel,
Az minec foitában Egymást megcsolcoliac,
S költsönössen léwő poharvc kóstoliác

Wan aztán ott Teöbb is, az mi mvlattató:
Hössi Tetteiröl regél socat Buczcó,
Az mi egy maga is Elegendeö volna,
Ha az „Jankó“ mással szint' ki nem rvcolna.
De wagyon ott Minden, apró-tsepreö móca,
Mietöl lewess vtán iöl esic az Mocca
És hogy iöl is esséc, s ne légy töle álmos,
Sziwböl kiwánia azt Néced *Weréb János*.

Felelős szerkesztő:
Dr. NUKI.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal.
Széchenyi-tér 12. sz.

RÖPÜLŐ RÖPPENTYŰS RÖPIROMÁNYOK.

I.

Le az álarcczal!

A hazug liberalismus álarca: szemérmetlenül meghurezolt igazság . . . kegyetlenül megkínzott jog szeplőtlen, tiszta jelleme . . . gyásztábor, egyik lop, másik sikkaszt, harmadik csal, negyedik hazudik, ötödik rágalmaz, hatodik rabol, hetedik magát végzi ki, nyolcadik röpiratot fabrikál . . . mindenütt bűn és bűn! Budapesten úgy mint Pozsonyban, Kaposvárott épűgy mint Ráczpetrén (több helynév nem jut az eszembe, mindig szekundám volt a földrajzból) . . . ellenem törtek, életem kockáztatásával fölérőszakolni akarták Német Nácizt.

Nem! ezt nem engedhetjük! Az nem fog ígérni körorvosi állást, az nem fog ígérni zónás vasutat, királyi táblát, hercegprimási székhelyet, tengeri kikötőt Ráczpetrének, sőt a pécsi nemzeti színházat is meg fogja szavazni; tehát én rám szavazatok, én mindezt megígérem nektek s a pécsi színház ellen török zuzok, keresztshadat vezetek. Az éhenkórász nótárius nem akart tenni semmit, de megkértem a falubeli vak kódist, az rendületlenül állott mellettem az egyik falában. A tanítónak adtam előleget, az is mellettem szavazott s leszavaztuk a minden oroszok czárját, le az egész világot.

De mit tett az úgynevezett független, szélbali heti lap? Óh az a parazyta az ő időszaki ölombetűs körmei közé kaparintotta a mi dolgunkat, az igaz, hogy mi vittük oda és óh! Egy jottát sem akart kiadni a nyilatkozatból. Ime a kormány nyilakon paktáló úgynevezett szélbali sajtó! Óh! Nekem is van nevem, a Magyar Állam repes, sir, ordít, bömböl örömeiben, ha kéziratot kap tőlem. Reszkessetek! Ezzel a Magyar Állammal fogom diadalmasan bejárni kétszer e világot s le foglalok nyugózni te Khinában székelő Nap fiának egyenes származottja, te mohar egertermetű, duhaj hajlamu, napraforgó jellemű Ferkó, a kit én a lábam kis ujjának a körme feketéjével úgy meglegyintlek, hogy az üstökőd a hátad közepére, a két szemed a talpad alá szalad.

Te fizetett bolond, te nyelvöltögető Hah! epébe mártott toll . . . vitriol és cyánkáli . . . fenegyerek legazemberezett vármegye legazemberező levéltárosa . . . képmutató voltának nemesi előneveit köpködő erdei duhaj . . . hazug liberalismus . . . éhenkórász firkász . . . levéltárossá vedlett szerkesztő . . . szemérmetlenül megkínzott igazság, meggyötört jogunk meghurezolt decoruma . . . számár ru-

II.

Le a reverendával!

Mér mer a ki nem méltó hozzá ne viselje, avagy: a milyen az adjon Isten, olyan rá a fogadj Isten! avagyis: olvasd Sirisaka Bandi „Közmondások könyvét“ a honnét tetszés szerinti mottók jutányos áron szemelvényezhetők.

Te komisz Ájvájjay Están, a ki az y t úgy kopatod a neved végén, mint a reverendát, a kinek nincs olyan kutyabőröd, mint nekem az asztalfiókomban, te Isten oltáráról öblös szájjal köpdőső ostoba dühöncz! Neneked vissza a te huhh! Csak azért is. Hih-ha-huh! . . . Eszeveszett hevedben epesárral bemocskolva az ócsárlás pocsolyájában taposó farizeus! Nem dobtal meg kenyérrel, pedig én kővel dobtalak meg; hazugság az imádságod is! Huh! . . . Ráczpetrei svábok, nótáriusbojtár . . . jegyzői lakból kiakolbólitott pökhendi káplán . . . föltünési viszketeg . . . nagyzási hóbert . . . szájhős . . . förmedvény . . . boszuszomjtól lihegő svábok . . . kőfiez fráter . . . megdühödött káplán . . .

Én az igazság legelszántabb harczosa, a ki keserű könyvekkel áztattam mindennapi kenyeremet és te tajtékos dühvel rám rontó fiatal farizeus, a kinek moeskos szájából az Isten szent igéi helyett undort gerjesztő ürülék dül ki, befertőztetve esömörületes bűzével a tiszta levegőt! Huh! Popon vagy ütve! Ordíts kapu! Bámulj város! Daliás bivaly. A parittyá kis kövével leterített nagy barom!

Te nyers hústömeg, menj a Kovácsics és Ratkovics *urakhoz*, azok már sok marhát vágta. Csímára hivatkozol? Hát bántottam én azt? Csak egy kicsit agyonütöttem, hogy meghalálozott. Kérdezd meg őt, hogy csak a hajaszála is meggörbült-e tőle? Huhahahh! Mit szóljak hozzád, te romlásnak indult keserű vajpiramis, te köpdőső, rugdosó ezudar sértegető! Fattyuhajtás . . . egészséges testen vadhus . . . Similis simili gajdács! vagy Quo licet Jovi, non licet bovi! avagyis lásd: „1168 latin közmondás gyűjteménye“ Wiegand után Czanyugától. Judás csók, krokodilus-könyek! Fogat fogért! Szemet szemért! (Ismét Sirisaka magyar közmondások könyve.)

Elbizakodott, hetyke, dölyfös és mosdatlan száju fráter . . . hatóság ellen lázító demagog. Csizmadia maradj a kaptafánál! (Sirisaka könyve 183-ik lap, 2-ik bekezdés, Cs-betű.) Pap a bibliánál! (Saját találmány.) Pap imádkozzék és ne káromkodjék! (Detto saját

gás . . . szamarat bevádoló róka . . . gyávák és gonosz
lelkűek zsoldos hadainak pokoli csatlósai! Huh! sze-
mérmetlenséggel és pokoli elkeseredettséggel dúló
kétségbeesés . . . haragtól tajtékzó boszu . . . sziszegő
nyelv! . . . Hah és huh! Tíz millió magyar . . . reg-
num mariánum . . . Sion sziklaköve . . . Pápa-
király. Huh és hah!

Gyere, adj egy pusztit!

Están
leáldozó nap.

találmány.) Nem számárta való a bársony nyereg!
(Sirisaka könyve 2341-ik lap 9-ik bekezdés, N-betű.)

Nem kell a pusztid!

Karácsonyi, husvétii
pünkösdii és mindenszenteknapii
sárosi és szárazii

Wvárraddhy Ferentz.

UTÓIRATOK.

I.

Tettes, Nemzetes és vitézliő
Karácsonyi és sárosi stb.

Wáradyy Ferentz urnak.

Kedves Ur!

Bocsásson meg, ha tudtam volna, hogy a Tettes
Úr is Szittyá, nem mutogattam volna úgy a fűgét a
zsebemben. De mert Ön is Szittyá, ezennel visszavonok
mindent, még magamat is. Még egyszer megkínálja a
béke pusztival szerény tisztelője

Czeczei, Csecseii és Cziezai
Ájvájjay Están.

II.

Nemes, nemzetes, főtisztelendő és nagyságos

Czeczei, csecseii és cziezai

Ájvájjay Están
bűnbánó rőpiratonecz urnak.

Kedves Úr!

Megbocsátok! Mindent visszaszopok Ide avval a
pusztival!

Karácsonyi, husvétii stbii.
Wvárraddhy Ferentz.

Uj gyógyszer.

Kis unoka (a siket nagymamához): „ . . . Igen
nagymama, a papa már mindent megpróbált a mi ked-
ves papagályunkkal, a szegénnyel. Elküldte az állat-
orvoshoz, az irt neki valamit, de az sem segített; aztán
kivitték a madárkereskedőhöz, az is gyógyította“.

Nagymama: Óh Jézusom!

Kis unoka: Aztán a szomszédban van egy kö-
szörüs, az is csinált vele valamit, hanem . . . (elakad
sirva s szepegve, halk hangon folytatja) . . . attól föl-
fordult a szegény és most a papa kitömette.

Nagymama (Teljes részvétellel): Óh óh és az se
hasznát neki?

Őszinte.

Első vadász: Haliya csak tisztelt uram, hogy mi-
esoda nagyszerű esetem volt a minap a vadászatón —
Második vadász: Kedves ur, forduljon csak a bal-
oldali szomszédjához — én magam is füllentek.

Salamoni bölcsesség.

Lelkész (Salamonhoz, aki ki akar keresztelkedni):
Tehát jegyezd meg, hogy „Egy az Isten három sze-
mélyben.“

Salamon: Todom kérem, todom. Épen ógy van
mint az én három kridámnál: R. Solomon, oztán R.
Solomon-né, megint oztán R. Solomon fia. Három, de
azért sak edj.

Pöffeszkedő rekruták.

Káplár (az ujoneziskolában a szolgálati szabá-
lyokból olvas): „A legénységnek nincsen megengedve,
hogy nappal az ágyon heverjen, s kötelességük az ágyat
a reggeli fölkelés után rendbe szedve az esti kürt
szóig a legnagyobb rendben tartani.“ — Ahá kutyák!
de ti köztetek vannak olyan pöffeszkedő rekruták, a
kik azt képzelik, hogy ők bárók vagy grófok, vagy
hercegek és — a mikor nekik tetszik — ráhevernek
— a strózsákra! Hanem iszen csak kapjak én egy
ilyet el!

Paraszt-diplomácia.

— Bőzsi, maga nem mosdatta meg a Zoltikát.
 — De igenis naicsága.
 — Hiszen a víz — a hogy a mosdóba láttam — egészen tiszta.
 — Igenis, mert a Zoltika is egészen tiszta volt.
 — Ejnye, de a Zolti meg egészen piszkos!
 — Ühüm, azért kedves naicsága, mert a víz egészen piszkos volt.

Kávéházban.

Vendég Nr. 1. | egyszerre nyulnak a „Pécsi Figyelő“-ért.
 Vendég Nr. 2. |
 Vendég Nr. 1. Kérem, én már lefoglaltam.
 Vendég Nr. 2. Kérem, én is lefoglaltam.
 Vendég Nr. 1. Uram, én X. kereskedő vagyok!
 Vendég Nr. 2. Én meg Y. végrehajtó vagyok!
 Vendég Nr. 1. Boesánat! az ön foglalása az érvényes.

A szeleburdi.

Tátele: Mandjál csak Dalfikám, mit vettél azon a nédj krojczároson, a mit én adtam neked?

Dolfika: Egy noronest tátele — és meg is ettem.

Tátele: Te szeleburdi szomár, a ki vagy! Hát nem várhattál volna addig, a mig beteg leszed magadat?!

A betegnél.

Orvos: Mit evett tegnap?

Beteg: Füstölt hust.

Orvos: Étvágygyal?

Beteg: Nem kérem, gombóczezal.

Napi parancs.

Káplár: Hapták! Miután az őrnagy ur lova megbetegedett, a zászlóaljzat a kapitány úr fogja kommandírozni.

Udvarias vádlott.

Törvényszéki elnök (vádlotthoz): Maga gézengúz naplopó, üljön le arra a padra!

Vádlott: Leszek olyan bátor.

Enyhe fogság.

Bálint gazda: Kedves ügyvégy uram, ugyan tegye meg azt a szívességet, járjon utánna, hogy a fiamat ne csukják be azért a kis vereködésért. Nem sajnálnék ekkis borraivalót a bíró uraktú sóm.

Ügyvéd: Hja Bálintgazda, az nem megy ám úgy, a hogy maga gondolja. Azok a bíró urak nem tehetnek ám kivételt a maga fiáért, mert ők Ófelsége nevébe csukják be a vádlottat.

Bálint gazda (megkönnyebbülten): Úgyan ügye? Hát Ófelsége nevébe csukják be a fiamat? Nem a dutyiba? Mán majd hogy mögijedtem,

Buczko Bernát

rönddörmögései.

Húúúúúúúúúú!!!! az vótt ám oszt' a munka, a kit a husvéti hétön végigcsinyátam! Annak a szögény a mi Urunk Krisztus Jézusnak, a ki ippeg most szenvedött ki a köröszfán, még csak jódóga vótt az enyimhöl képest. Mér mer ű legalább möhhótt oszt újra fótámt, dején mé csak mösse hóttam, halom éve köllött végig csinyánym a fótámasztást.

De nem is löhetött vóna el nekülem az egész húsvét, még a mi Urunk Jézus Krisztus se támat-hatott vóna fő a várostemplomba, hajén ottand nem vagyok. Mer ehunla mialatt mönt vóna a nasságos apádur, hajén nem viszöm — no mög másik három pajtásom — aztat a glóriját ottand a feje fölött, a ki mövvédte vóna ütet az esőtű, ha lött vóna, de nem vótt, de arrú én nöm töhetök. Iszön ha én úgy parancsúhatnék az idővee, hát úgy is máskép csinyánám a dógot, de mikó még a nasságos pógármes-tör se tudott parancsúnyi szöbb időt a lánya lakodal-mára, pedig ammä csak nagyúr!

Elég a hozzá, hogy szíveességbü ötven krajezárér körü hordoztam a szencségüt, legalább vótt mibü másnap ekkis esömörhajtó gugyira mög egy ünnepeles vörzsöli szivarra. Az ösztökélő szómája még mastég is a fülem mellett feszejt.

Husvéthetfén mögin nagy dologba vóttam avva a Tettyévee, a hun ijenkó összi szok gyünni a nipség. Ki nem áhatom etzet a paraszt szokást, má mija meneknek lödörög oda az a sok lebegöre éhös kódís nép, a ki egész a nagybüjtbe egyetlen-évező se falt meleg kanalat, oszt a mit fokhajmán ésszespórútt, most eepazaroli sörre mög borra — és nekünk száraz torokkaa kő ott defilérozni a kódís pereputy között. Szintejg jó esött neköm ebbeja mérögbe, a mi a nasságos Opris igazigadó urnak nem jó esött, hogy a fejire ekkis kétöklöm kü esött, a kitü möglapútt epparányit a kalaptya oszt egy hajszálnyira beszakatt a feje, hogy csak úgy dütt ki a nasságos vére a telegráfus fájjának. Mentön ott termöttem, oszt vigasztámtam, hogy ne ordijjon mer hasba lököm, ha ee nem horgya az irháját; hát minnek is áesorog az ujan helön, ahun küve dobálóznak. Hát talán krikszmetáliákkaa dobálódzanak? Akköne neki, azér van ujan nagyra a dógáva. Aztán mög mit szótt vóna akkó, ha egy mázsa kü esött vóna a fejire? Még jó, hogy úrá esött az a kü, mer ha egy gyerök kapta vóna a fejire, hát menten mögütötte vóna a guta azt a gyerököt. Az ű fejit penig még összi drótozhati telegráfus drótvaa, vagy ha az nem ölég erős, há össze is pücsötöheti spanyolnádviakszaa.

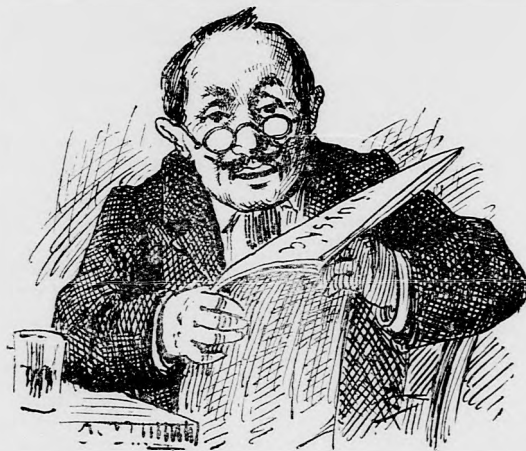
Azér há nem is töröttem vele sokat, ejszen mer ekkiesit beszakatt a feje, hát ujan nagy dógot csinyál

belüle; iszen láttam én embört, aki azonba' möhhót, úgy bekölíntották a tökfejit, még sé ordétott, sé panasza nem gyütt.

Hohó! té Tekergő Gergő, hát téjis itt vagy ezön a nagyuri lakodalmon, penig té nem kaptá se möghívót, sé bilétát, sé nem vagy dalármiska, sé a valamellik nassogos ur felesége, hát hogy mersz té bekéretözni a templomba. Ugyi az áristomba nem kéretöző be, penig oda möh-hívó nekü is bemöheccz. Hiába is könyörögsz, nenu ereslek be az esketöhöl, akármillen áristomkrátyikus pofád van is hozzá, te csak ide való vagy la. Azér hát csak lotty a dutyiba!

HIRTELEN HIREK.

„Nagyuri esküvő“. (Saját külön tudósítónktól.) Sporth Monopol párisi gyártulajdonos családjában lefolyt kettős nászról a közönség körében a legszingazdagabb változatosságu hírek keringenek. Saját külön tudósítónknak sikerült mindeme keringő híreket együvé gyüjteni s azokat a következőkben adhatjuk: A nászlakomára az örömapa, hogy a negyvenezer főre menő vendégseregnek helyet készítsen, a fél belvárost teljesen újjá építtette, s az egészet Eiffel-torony magasságu üvegesarnokkal födette be. A csarnok oszlopai aranyozott ezüst vastömbökből készültek, melyeket Philadelfiában ceyloni ácsok faragtak cararai márványból. A roppant kristályhasábok, melyek a csarnok falait és tetőzetét alkották, a lukafai üveggyár remekei s az egyes részeket francia droeauthos t'ocathe-ok illesztették össze jerichoí platinlemezek segélyével. A csarnok butorzata egytől-egyig mahagoni fából készült — remek műfaragással, melyet a la pichi counyheaux mellett levő re mete reethi cingharések végeztek ritka bravurral. Az esküvő, melyre kétszázezer diszkoci hozta össze a félmillió nászvendéget, egy külön e czélra épült fogadalmi bazilikában ment végbe s az aidámi

herezegprimás végezte a szertartást. Az esküvő után a kristálypalotában két millió terítékű nászlakoma következett, melyen három millió livreés szolga dinirozta a 99 fogású vacsorát. A tálak és serlegek mind aranyból és ezüsből, az evőeszközök elefántesontfogantytus acélezott ezüsből, a fogpiszkálók masszív sűrített levegőből voltak. Az egyes tósztokat külön e czélra fölállított fonográfok fogták föl s a roppant kiterjedésű terem egyes részeiben ezek által reprodukálták újra a tósztokat, minthogy azokat a nagy távolságban egyszerre nem hallhatta meg a hat millió főnyi vendégsereg. A főszolgált negyvenezer pezsgős üveg tartalmától megsebesültek külön gyors tehervonatok szállították el a hely színéről a szélrózsa minden irányában. A világra szóló lakoma hat milliárdba került, melyet, hogy miből vett elő az örömapa: a közönség nem tud fölfogni? (Ha a tisztelt publikum hiteles okiratokkal ki tudja mutatni, hogy egy mákszemnyi köze van hozzá, úgy mi megsugjuk neki, hogy: a kínai császártól vette kölcsön s ezzel kapcsolatba hozandó nagy Amerika esődje, mely a kínai császártól akarta fölvenni ezt a hat milliárdot állam-adósságai fedezésére, de Sporth elhalászta előle. *A szerk.*)

Esküvőm tervezete.

Nemrég szemtanuja voltam egy diszes esküvőnek. Nagyon irigy természetű vagyok, s ezért nem csoda, ha rögvést elhatároztam, hogy nekem ennél sokkal különbebbet kell rendeznem annak idején. Az igaz, hogy sokba fog kerülni, no de lesz is miből. Megmondom, hogyan. Amint ez elhatározásom után föl és le sétálok a korzón, véletlenül elejtettem cigarettámat s mint aféle takarékos ember, lehajoltam érte s ime egy papirdarabkát látok mellette fekvődni. Nem járván külön munkával, ezt is fölemeltem. Felül egy előttem ismeretlen uriember neve volt reá írva, alatta e közfőnév: kabát és ez alatt öt szám. E számok eredetileg azt jelentették, hogy az a bizonyos uriember micsoda teriméjű fölsőtesttel rendelkezik, lévén az a cédula egy közönséges szabó-jegyzet, melyen a kabát mérték számai voltak följegyezve; hanem reám nézve azt az öt számot képezték, a melyekkel a szerencsét lehet nyakonragadni. Ép ennyi kell a lutriba.

Be is láttam ez eset fontosságát s a papirdarabot mellényzsebembe dugtam. Rövid idő múlva már a resoncon láttam díszelgni a számokat, melyek bár centiméterek után készültek, de azért szép jövővel s főleg szép esküvővel kecsegtetnek, mert hisz erre szántam a nyerendő összeget. Hogy kijönnék számaim, az bizonyos; hogy nem esuknak-e majd be érte, az már nem olyan bizonyos. No de nem árt egy kis: reszkirt — kucseber!

S most, hogy mindenkinek elég ideje legyen elkészülni a bámulásra és összevásárolni a szükséges nagyítókat és messzelátókat, előterjesztem terveimet esküvőmre vónatkozólag. Megjegyzem még, hogy már a napokban fogok patensért folyamodni s így senki se reménykedjék abban, hogy ő is hasonló módon ünnepelheti meg az ő esküvő napját. Az én esküvőm patent esküvő lesz. Megtörténik pedig ilyformán:

Mindenekelőtt is pályázatot fogok hirdetni valamely — az egész világon elterjedt lapban (például a

„Pécs“-ben), hogy mindazok, kik magokat „nagy-urak“-nak tartják, záros határidőben jelentkezzenek az esküvőn való részvételre. Azok aztán, kik közülök a legtöbb elő és utó-nevet, leghosszabb és legnyomatékosabb czimeket lesznek képesek felhozni pályázataik támogatására, megnyerik a részvételi jogot. Hogy jelentkezőkben nem lesz hiány, abban bizonyos vagyok, a mennyiben részemről a legválogatottabb ételeket, legkiválóbb borokat és pezsgőket helyezem kiállításba. — Nyoszoló lányokul a város legszebb hölgyeit fogom fölkeríteni, kik, úgy hiszem nem fognak vonakodni e tisztól, mert hisz ez a legjobb alkalom lesz szép ruháiknak nézőket szerezni. Kikötöm azonban, hogy az esküvő előtt egy héttel mindenki jelentse be, micsoda szövetekből micsoda szabású ruhákat fognak ez alkalommal felhúzni, mert mindezt kinyomatni s az ez iránt érdeklődő közönség között kiosztatni szándékozom. A vőfélyek kukoricza-nadrágban és világos kabátban tartoznak megjelenni, mert úgy tudom, hogy most a főuraknál ilyenféle divat uralkodik.

Az esküvőre menetel úgy fog történni, hogy minden telt kocsis után egy negyedóra szünet következik. Ennek az a jó oldala lesz, hogy a szép kocsisor megrontása nélkül elegendő ideje marad minden nézőnek a láttott toilettek fölött behatóan elmélkedni. Általában nagyon szívesen fogom viselni az intelligensebb nézőközönség ügyét. A lakodalmas házzal szemben páholyokat fogok fölállíttatni részökre, a templomban való bemenetelre pedig jegyeket kiállíttatni. A templomba szóló jegyek zónások lesznek. Három ilyen zóna lesz.

Kik az első zónájú jegyeket kapják, azoknak a bejáratától a padokig terjedő helyre lesz bejáratuk. Látni ugyan semmit sem fognak, de azért legalább ott lesznek. A második zónájú jeggyel bírók a padokat s az azok közti helyeket foglalhatják el. Ezek már esetleg — ha jó füleik vannak — hallhatnak valamit a „holtomiglan — holtodiglan“-ból s az „igen“-ekből. A harmadik zónások járnak legjobban, ezek a padok előtt foglalhatnak helyet s ha az első sorba furakodhatnak, közelről szemlélhetik az esküvés lefolyását. Minden oldalba lökdözés, tyúkszemrehágás és egymás leszemtele-nezése — a közönség szabad tetszésére bízatik.

Az esküvés tartama alatt egy külön e czélra szervezett dalárda Antmann-bácsinak még addig sehol elő nem adott s így annál érdekesebb nászindulóját fogja énekelni „Kun Lász-ló“ czimű operájából. — A lakodalmi evés és és ivás a nagy marhatéren fog eszközöltetni teljes nyilvánosság mellett. Ennél az lesz a mottó, hogy ép gyomorral és józanul senki sem távozhatik.

Le — Tor.

A katekizmusból.

Tisztelendő úr: Hát mondjátok meg, kis leányok, hány szentséget ismerünk?

Leányok: Hetet.

Tisztelendő úr: És melyik a legfölségesebb szentség?

Leányok (egyhangulag): A — házasság.

Gugyi Pétör — Kobak Pál.

Gugyi Pétör: Nizze nászom má mmegeg hojjártam.

Kobak Pál: Mongya kee nászom.

Gugyi P.: Há a katona fíjam eegyütt haza a husvétra eppajtásávó, oszt én mög eehittam fíket a bugyogóshól ékkis pálinkáro. Ittunk, ittunk, asse tom hogyan gyítt, csak aszongyák hogy a fíjam főpofozott. De mondok, eemék a böesöletömet mögkeresöm akárhun is, oszt eemöntem az kapitányhol jaz fíjam elleny. A zórmestör protokumba vötte fő, osztén a kapitány gyíktáljo faranczójávu, ho'mmink né értsünk : aszongya kérdvést: „iz ter fater gégenvertig?“ Mán mondok a nem igaz, megtisztölöm, mer nem gégenvertik, hanöm pofonvertik!

Kobak P.: De lám ez is mífjen ffura edolog, ho amint hogy a vármögye házára mönök, há látom a börtön ajtójára a van ráírval, hogy aszongya „tilos az be-mönet“, penig inkább asztat kelött vóna ráírni, ho „tilos az kígyüvett!“

Értelmes községi hirdetmény.

(A budai külvárosi rendőrlaktanya falán a következő — tintával írott — községi hirdetmény volt kífüggesztve.)

C s e r k u t .

C s e r k u t .

Cserkút.

után 2 —

90 martius 17

a bíró háznál

Cserkuton a bíró háznál

Patacson 90 február 15-é

Vörös József

N. N.

(a jegyző neve)

(A pecsét:)

Baranyamegye patacsi jegyzőség
Pecsi járás

(Pecsét:)

Baranyamegye patacsi körjegyzőség
seg Cserkút község.

BAKA-KÉTSZERKETTŐ.

Költemény.

$2 \times 2 = 4.$

Aristomba mégy.

$3 \times 3 = 9.$

Ott aztán majd pihensz.

$4 \times 4 = 16.$

Gyomrod szépen koroghat.

$5 \times 5 = 25.$

Rághatod a könyököd.

$6 \times 6 = 36.$

Csikorgathat'd fogadat.

$7 \times 7 = 49.$

Nyilik a börtön-kilines.

$8 \times 8 = 64.$

Aztán új rapportra mégy.

$9 \times 9 = 81.$

Köszönd meg, aztán credj.

$10 \times 10 = 100.$

És máskor vigyázz.

$100 \times 100 = 10000.$

Ménkü üssön a kadétba,

Mert megest bilincsbe ver.

Kesztyűi dudaszó.

O. B. Tolna. Kérem, keservebben: mert így nem mondhatja, hogy »Keserveim«. — **L. P.** Az adoma jön, a többi félretétetődött megérlelésre. — **Cornelius.** »Még halt a király! Elen a király!« De nem halt ám meg a király, hát csak éljen egyuttal az is, mert a nélkül talán még most sem volna Veréb Jankó. — **N. N. Liget.** Még nem itélhet, várja meg többieket. — **Aeneas.** Jól sejtette: ezentul a czimversek helyett ilyen ósdi modorban tartott tartalomjegyzékféle mutatótálba jön, a mi már maga is jókedvre hangolja az olvasót. Az aforizmakok közt van ügyes is; félretettük őket.

HIRDETÉSEK:

Az kétségtelen, hogy gyakran egészen egyszerű, könnyen beszerezhető háziszor meglepően gyors gyógyulást szerzett. „A Betegbarát“ című kis iratban még bizonyítékokat is találunk arra nézve, hogy még hosszas, reménytelennek nevezett esetekben is, gyógyulás állott be. Minden betegnek el kellene olvasni azon könyvet; Richter kiadóintézete Lipcsében ingyen megküldi.

KORMÁNY-VÁLSÁG!

Tisza ment!..... Bismarck ment!.....

Most pedig:

*Adatik tudtára
A t. közönségnek.
Hogy vége vagyon az
Első negyed érnék.
S kormány-válság támadt
Veréb Jankóéknál:
A miniszterelnök
Leköszönt s odébb áll!*

*Az új vicces-miniszter
„Dr. Muki” léssen.
Már a kinevezés
Ott van a kezében —
S a Jankó tovább is
Él és uralkodik.
Hű népét vidámmá
Tenni iparkodik.*

*Éljen az új kormány! ...
Éljen ám, de miből? ...
Nos hát kis vicces-adót
Szedünk mindenkitől —
Minden fertály évre
Ronggyos másfél bankót
S fõntartjuk tovább is
A jókedvű „Jankó“-t!*

A

„VERÉB JANKÓ”

pécsi heti képes éleztlap az új negyedévtől kezdve

üde, friss erővel megújulva

GAZDAG TARTALOMMAL

jelenik meg.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.

A ki vesz, annak lesz!